

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy (Kształt pojemnika – zgłoszenie nr 12 649 174

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie R 2567/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zobowiązanie pozwanego do nadania dalszego biegu postępowaniu w sprawie rejestracji;
- posiłkowo – stwierdzenie, że art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 nie stoi na przeszkodzie rejestracji i przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2015 r. – DEI/Komisja

(Sprawa T-352/15)

(2015/C 328/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: E. Bourtzalas, D. Waelbroeck, C. Tagaras, C. Synodinos i E. Salaka, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2015)1942 wersja ostateczna z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie SA.38101 w części, w której instytucja ta uznała, że żadna pomoc państwa nie została przyznana Alouminion oraz że w związku z tym Komisja nie jest zobowiązana wszczynać formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2015)1942 wersja ostateczna z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie SA.38101 w części, w której instytucja ta uznała, że skarga dotycząca pomocy państwa złożona do niej przez DEI w oparciu o uzasadnienie decyzji 346/2012 greckiego organu regulacyjnego ds. energii (Rythmistiki Archi Energeias, Grecja) stała się bezprzedmiotowa w związku z orzeczeniem 1/2013 sądu arbitrażowego, oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez DEI.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, jako że zaskarżony akt nie spełnia przesłanek proceduralnych do wydania takiej decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący braku odpowiedniego uzasadnienia, sprzeczności i naruszenia obowiązku zbadania wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych istotnych w odniesieniu do oceny, zgodnie z którą klauzula arbitrażowa definiowała „jasne i obiektywne kryteria”, które „ograniczyły swobodną ocenę arbitrow” i których „logicznym skutkiem” było ustalenie ostatecznej ceny energii elektrycznej.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego naruszenia prawa przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu kryterium rozważnego inwestora prywatnego oraz art. 107 ust. 1 TFUE i art. 108 ust. 2 TFUE w odniesieniu do oceny, zgodnie z którą cena energii elektrycznej ustalona w orzeczeniu sądu arbitrażowego stanowi „logiczny skutek parametrów określonych prawidłowo w klauzuli arbitrażowej”.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego naruszenia prawa przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu art. 107 TFUE i 108 TFUE w odniesieniu do oceny, zgodnie z którą Komisja nie była zobowiązana dokonać złożonych ocen ekonomicznych, jak również oczywistego naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, jako że Komisja nie zbadała decydujących kwestii w celu stwierdzenia istnienia lub nieistnienia pomocy państwa.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego naruszenia prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE i art. 108 ust. 2 TFUE oraz oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych przy stosowaniu kryterium rozważnego inwestora prywatnego w gospodarce rynkowej.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego naruszenia prawa przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE, naruszenia obowiązku przedstawienia wystarczającego uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych w związku z decyzją Komisji, by nie nadawać dalszego biegu złożonej do niej skardze DEI z 2002 r. zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE na podstawie jej oceny, zgodnie z którą skarga ta „stała się bezprzedmiotowa” wskutek wydania orzeczenia 1/2013 przez sąd arbitrażowy.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2015 r. – Allergopharma/Komisja

(Sprawa T-354/15)

(2015/C 328/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Müller-Ibold i F.-C. Laprévote)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie pomocy państwa wdrożonej przez Niemcy na rzecz niemieckich przedsiębiorstw farmaceutycznych znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej w postaci zwolnienia z obowiązkowych rabatów (SA.34881) (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie prawa, naruszenie traktatu oraz naruszenie zasad niedyskryminacji i ochrony uzasadnionych oczekiwań w efekcie nieuwzględnienia wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹⁾